

Kort Nieuws

uit Nederland

In deze rubriek een overzicht van recente gerechtelijke uitspraken, nieuwe wetgeving die op komst is op het gebied van fiscaliteit en sociale zekerheid, voor zover van belang voor Nederlanders in België.

Ook in Zwitserland en Singapore eindigt het bankgeheim

Uiteindelijk is ook Zwitserland overstag gegaan. Zwitserland zal op korte termijn een einde maken aan haar bankgeheim en automatisch informatie gaan uitwisselen met betrekking tot financiële gegevens, zoals bankrekeningen.

Dit betekent dat Zwitserland het bestaan van bankrekeningen van niet-ingezetenen zal gaan doorgeven aan het buitenland. Ook zal Zwitserland informatie gaan doorgeven over de uiteindelijk belanghebbenden (ook wel: ultimate beneficial owner) in juridische constructies. De Zwitserse banken hebben toegezegd mee te zullen gaan werken aan deze nieuwe regeling.

Steeds meer landen gaan over tot automatisch uitwisselen van inkomensgegevens, ook de landen met een bankgeheim. En daar waar sprake zou zijn van niet-aangegeven inkomen en vermogen, bieden veel landen tijdelijk een inkeerregeling. Ook Nederland biedt tot 1 juli aanstaande de mogelijkheid om boetevrij in te keren.

Aanpassing besluit over behandeling buitenlandse sociale verzekering

Besluit van 24 maart 2014

Dit besluit gaat onder meer in op gevolgen van Nederlandse wetswijzigingen in het loonbegrip voor buitenlandse sociale verzekeringen. Dit is bijvoorbeeld van belang bij de berekening van de compensatieregeling.

Op grond van de compensatieregeling kan een inwoner van Nederland die werkt in België een teruggave krijgen van de Nederlandse belastingdienst. Deze teruggave bestaat, grofweg, uit het verschil tussen de belasting die daadwerkelijk in België wordt betaald enerzijds en anderzijds de belastingaanslag die in Nederland zou worden opgelegd als datzelfde loon in Nederland belast zou zijn geweest. Hierdoor kan via een

omweg gebruik worden gemaakt van bijvoorbeeld de Nederlandse hypotheekrenteaftrek.

Om de compensatieregeling toe te passen moet het Belgische loon omgerekend worden naar Nederlandse normen. Dit is een ingewikkelde berekening, die door de wijzigingen in de Nederlandse loonbelasting per 2013 eenvoudiger is geworden. Toch blijft deze omrekening een ingewikkelde rekenproef, maar wel één die geldt voor de belastingbetaler op kan leveren (zie bijvoorbeeld voor 2013: http://download.belastingdienst.nl/belastingdienst/docs/wonen_in_nederland_werken_belgie_ib2521t133fd.pdf).

Waarde in box 3 van verhuurde woning is in strijd met EVRM

Hof Den Haag, 11 februari 2014

Een belangrijke uitspraak waartegen al cassatie bij de Hoge Raad is aangetekend.

In Nederland wordt het inkomen uit vermogen aangegeven in box 3. Ook het inkomen uit verhuurde Nederlandse woningen hoort tot het inkomen in box 3. In box 3 wordt 30% belasting geheven over een forfaitair inkomen van 4%. De effectieve heffing is dan 1,2% van het saldo van bezittingen en schulden. Ook niet-inwoners worden in box 3 belast voor in Nederland gelegen onroerende zaken (minus de schulden met betrekking tot die zaken).

De waarde van woningen en andere onroerende zaken wordt sinds 2010 gesteld op de WOZ-waarde en naar die waarde belast in box 3. Bij verhuurde woningen zal de werkelijke waarde in het economisch verkeer woning vaak lager liggen dan deze WOZ-waarde. Hiermee wordt in de wet rekening gehouden door de toepassing van een korting op de WOZ-waarde: dit wordt ook wel de leegwaardratio genoemd.

Het Hof komt in deze uitspraak tot de conclusie dat bij ver-

Kort Nieuws

huurde woningen deze korting te weinig kan zijn. De waarde in box 3 na de toepassing van de wettelijke korting was namelijk nog aanzienlijk hoger dan de taxatiewaarde van die woning. Het Hof paste vervolgens zelf de taxatiewaarde toe in plaats van de WOZ-waarde.

Voor inwoners van België kan deze uitspraak zowel voor de Nederlandse inkomstenbelasting als voor de Belgische personenbelasting van belang zijn.

Inwoners van België worden belast met Nederlandse inkomstenbelasting in box 3 voor woningen in Nederland. Zij kunnen dus ook een beroep doen op deze uitspraak, waarbij er natuurlijk rekening mee moet worden gehouden dat deze zaak nog voorgelegd gaat worden aan de Hoge Raad.

Daarnaast gebruikt de Belgische administratie de WOZ-waarde steeds vaker om het aan te geven voordeel in de Belgische personenbelasting vast te stellen (onroerende inkomsten). Het in België belastbare inkomen wordt dan vastgesteld op een rendementspercentage van de WOZ-waarde. Deze inkomsten zijn aan Nederland toegewezen en moeten daarom in België worden vrijgesteld. Ondanks deze vrijstelling kan de Belgische voorkomingsberekening tot een hogere aanslag leiden. Ook daarvoor geldt dat de WOZ-waarde dus te hoog kan zijn en dat van een (lagere) waarde in het economisch verkeer uitgegaan zou moeten worden.

Betrokkenheid bij Stichting Particulier Fonds belast in box 3

Hof Amsterdam, 24 oktober 2013

Het gaat hier om het jaar 2004, dus voor de invoering in Nederland in 2010 van de fiscale transparantie voor doelvermogens.

In 2001 wonen de belastingplichtigen buiten Nederland en wordt er een SPF opgericht. Door de belastingplichtigen

wordt er vermogen aan de SPF geschonken bij een akte voor een Nederlandse notaris. De belastingplichtigen houden de oprichtersrechten in de SPF niet zelf, deze worden gehouden door een daarvoor opgerichte stichting.

Ze verhuizen vervolgens naar Nederland. In de Nederlandse aangifte inkomstenbelasting wordt de vraag over de betrokkenheid bij een doelvermogen niet ingevuld.

In de periode 2009 tot en met 2012 worden aan de kinderen van de belastingplichtigen als aan belastingplichtige zelf leningen verstrekt en schenkingen gedaan. De SPF is uiteindelijk in 2012 opgeheven.

De vraag is of het vermogen in de SPF fiscaal aan de beide belastingplichtigen toegerekend kan worden. Omdat de fiscale transparantie in 2004 nog niet is ingevoerd, is het criterium of de belastingplichtigen over het vermogen in de SPF konden beschikken als ware dit hun eigen vermogen. Er wordt dan gesteld dat zij economisch gerechtigd zijn gebleven tot dit vermogen. Deze gerechtigdheid leidt er dan toe dat het vermogen belastbaar is in box 3.

In dit geval komt het Hof inderdaad tot de conclusie dat de belastingplichtigen over het vermogen hebben kunnen blijven beschikken, en het vermogen wordt fiscaal dan ook aan hen toegerekend. Zij moeten hier belasting in box 3 over betalen.

Dubbele woonplaats maakt dubbele heffing auto mogelijk

Hoge Raad 25 april 2014

Over deze zaak hebben wij in 2013 al geschreven. Het betreft een Belgische dame die zowel in Nederland als in België duurzaam over een woning beschikt. Zij koopt in België een auto en betaalt hier Belgische belasting op de inverkeersstelling (BIV) over.

Kort Nieuws

Vervolgens komt de Nederlandse belastingdienst tot de conclusie dat zij, naar Nederlandse normen, in Nederland woont en dat er daarom (ook) Nederlandse BPM over de auto betaald moet worden. Dit zou betekenen dat er in twee landen belasting wordt betaald: dubbele heffing dus.

Deze zaak is uiteindelijk voorgelegd aan de Europese rechter en wordt nu beslist door de Hoge Raad. De Europese rechter was tot de conclusie gekomen dat bij de huidige stand van Europees recht het niet is verboden dat bij daadwerkelijk en duurzaam gebruik van een auto in twee landen, vervolgens in beide landen ook BPM en BIV wordt geheven.

De Hoge Raad volgt de uitspraak van de Europese rechter waardoor de aanslag BPM overeind blijft. De Belgische betaalt daardoor in twee landen belasting. De reden is dat zij in beide landen als inwoner wordt gezien voor de heffing van registratiebelasting over de auto.

Het is wel van belang dat deze zaak niet ziet op de situatie van wonen in één land en werken in het andere land. In dat geval wordt er in principe maar in één land belasting betaald. Toch blijft het op zijn minst vreemd dat het mogelijk is dat er in twee landen betaald wordt.

Einduitspraak sociale zekerheid zaak Van der Helder

Centrale Raad van Beroep, 28 februari 2014

De vraag in deze zaak is waar iemand verzekerd is en daarmee in welk land premieafdrachten gedaan mogen worden.

De heer Van der Helder is gepensioneerd en woont in Frankrijk. Hij ontvangt uitkeringen uit drie landen, namelijk Nederland, Finland en het Verenigd Koninkrijk.

In 2006 treedt in Nederland de Zorgverzekeringswet in werking. Een gevolg van deze regeling is dat niet-inwoners een buitenlandbijdrage verschuldigd zijn, die wordt ingehouden op de AOW, omdat er recht bestaat op zorg in het woonland (Frankrijk) op kosten van Nederland.

De heer Van der Helder protesteert hiertegen en stelt dat er geen sprake is van recht op zorg ten laste van Nederland. De centrale vraag is op basis waarvan moet worden bepaald ten laste van welk land iemand verzekerd is.

De eerste regel is dat als er ook een opgebouwde oudedagsuitkering was geweest in het woonland (Frankrijk), er sprake zou zijn van recht op de zorg ten laste van Frankrijk. Van Nederlandse premieplicht zou dan geen sprake zijn. Echter, in dit geval is hij inwoner van Frankrijk en ontvangt hij inkomen uit drie andere landen. Dan moet worden bepaald ten laste van welke van die drie landen het recht op zorg komt (en waar dus ook de premieplicht ligt).

Nederland gaat ervan uit dat de heer Van der Helder ten laste van Nederland verzekerd is, omdat hij in zijn arbeidsverleden het langst in Nederland sociaal verzekerd is geweest voor pensioenen en renten. De heer Van der Helder ging ervan uit dat het gaat om de duur van onderworpenheid aan de sociale zekerheid voor ziektekosten.

De Europese rechter geeft aan dat het criterium de verzekering voor pensioenen en renten is. Aangezien het verder duidelijk was dat de heer Van der Helder daarvoor het langst verzekerd is geweest in Nederland, kan de Centrale Raad de inhoudingen in stand houden.

De heer Van der Helder is dus ten laste van Nederland verzekerd in zijn woonland Frankrijk. De inhoudingen van de buitenlandbijdragen blijven overeind.

9 mei 2014

*Maurice de Clercq en Thomas Vermeulen
ESJ Accountants & Belastingadviseurs
www.nederbelgendsk.nl*

Rectificatie

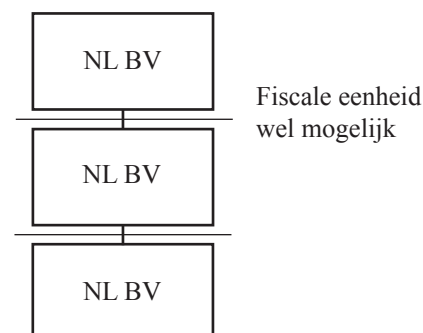
In de nieuwsbrief van april is een fout geslopen in één van onderstaande tekeningen (situatie C). Daarom hebben wij de conclusie opnieuw opgenomen in deze nieuwsbrief. Onze excuses hiervoor. (Redactie).

Nederlandse fiscale eenheid vennootschapsbelasting in strijd met Europees recht

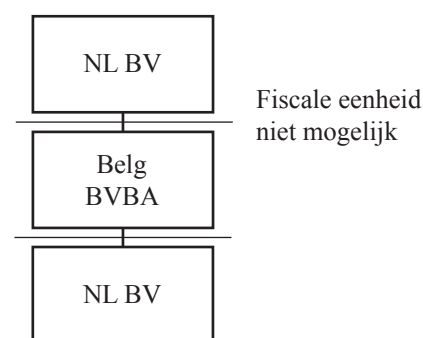
Conclusie Advocaat-Generaal HvJ EU, 27 februari 2014

De fiscale eenheid in de vennootschapsbelasting houdt in het kort in dat meerdere vennootschappen samen worden behandeld en belast als waren zij maar één vennootschap. Aan de fiscale eenheid zijn voorwaarden verbonden. Zo kunnen alleen situaties waarbij in Nederland gevestigde vennootschappen een direct belang (van minimaal 95%) in elkaar hebben de fiscale eenheid toepassen. Als er een in het buitenland gevestigde vennootschap wordt tussen geschakeld is een fiscale eenheid op grond van de wet niet mogelijk. In een tekening kan dit verschil als volgt worden toegelicht:

Situatie A

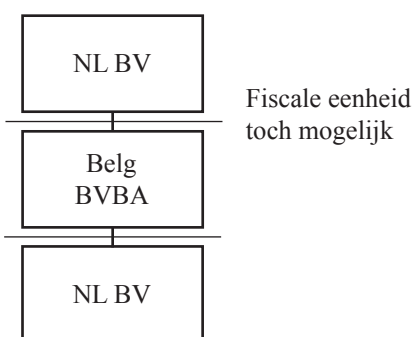
Situatie B

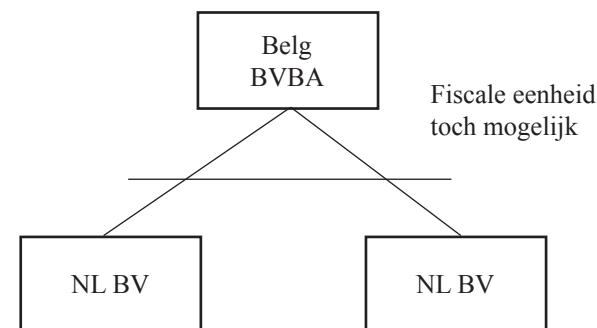
De vraag is of het op grond van Europees recht mogelijk is om een fiscale eenheid niet toe te staan alleen maar omdat er een buiten Nederland gevestigde vennootschap is tussen geschakeld.

Een aantal situaties worden op dit moment voorgelegd aan de Europese rechter. Voordat de Europese rechter uitspraak doet, geeft de Advocaat-Generaal een advies. In dit advies staat nu dat de Nederlandse regeling deels in strijd is met Europees recht en dat de fiscale eenheid mogelijk moet zijn voor meer situaties dan op dit moment wettelijk in Nederland is toegestaan. Het advies komt er op neer dat een fiscale eenheid ook mogelijk gaat zijn in de volgende situaties:

Situatie B

Situatie C

De Europese rechter heeft, zoals vaak, het laatste woord.

1 april 2014

Maurice de Clercq en Thomas Vermeulen
ESJ Accountants & Belastingadviseurs
www.nederbelgendeskl.nl